

[Finansministeren.]

blev reguleret for 6 år siden, har disse beløb været gældende siden 1946, og jeg må anse det for påkrævet, at maksimumsbeløbene nu tilpasses efter den mellemliggende økonomiske udvikling.

Det vil af praktiske grunde være af betydning for statsanstalten, at de nye bestemmelser er gældende 1. januar 1958, og det er derfor mit håb, at der vil vise sig mulighed for at gennemføre ændringerne inden jul.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond.

Ved lov nr. 82 af 28. marts 1956 blev de særlige indkomst- og formueskatter til den fælleskommunale udligningsfond ophævet, ligesom bestemmelserne om, at en andel af afgiften af gevinster i Klasselottet og af tippingsafgifter skulle tilfalde udligningsfonden, bortfaldt. Til gengæld blev det bestemt, at statskassen skulle tilsvare udligningsfonden, hvad der ud over de fælleskommunale ejendomsskatter er fornødent til dækning af fondens udgifter, idet fondens pligt til at udrede to tredjedele af statens samlede udgifter til politikvæsen samtidig bortfaldt.

Nærværende forslag går ud på at videreføre den ved nævnte lov påbegyndte forenkling af reglerne om tilskud til kommunale opgaver derved, at den fælleskommunale udligningsfond ophæves som selvstændig fond, idet fondens indtægter og udgifter overtages af statskassen. Den del af skatterne på fast ejendom, der hidtil er opkrævet til den fælleskommunale udligningsfond, tilfalder herefter statskassen, og de refusioner, der nu af fonden ydes statskassen for udgifter til forskellige formål, vil efter forslaget bortfalde, medens de fonden i øvrigt påhvilerende tilskud — bortset fra tilskud til vanskeligt stillede kommuner — overtages af statskassen.

Da spørgsmålet om, i hvilket omfang og under hvilken form der i fremtiden skal kunne ydes tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner, mere naturligt hører hjemme i en almindelig skatte- og udgifts-

reform, er det foreslået til det nævnte formål som en midlertidig ordning at stille et årligt beløb til rådighed af udligningsfondens formue, der med det beløb, den udgør ved udgangen af finansåret 1957-58, foreslås hensat som en særlig kapital på statsregnskabet. Under hensyn til den siden 1937 stedfundne økonomiske udvikling foreslås samtidig det årlige rådighedsbeløb forhøjet fra 1 til 2 mill. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg tillader mig endvidere for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om Skjern kommunes oprettelse til købstad.

Ved fremsættelsen af det foreliggende lovforslag har jeg ment at burde imødekomme et meget stærkt næret ønske hos Skjern sogneråd om, at kommunen oprettes til købstad. Skjern kommune har i mange år både erhvervs- og befolkningsmæssigt været domineret af den bymæssige bebyggelse Skjern stationsby, der allerede i 1901 havde over 1 100 indbyggere, og som nu rummer godt 4 000 indbyggere. Byen har gennem årene gennemgået samme udvikling som landets købstæder, og den danner et naturligt centrum for et udstrakt opland. Købstadtanken har derfor længe været fremme på stedet og har af repræsentanter for kommunen gentagne gange været drøftet med både indenrigsministeriet og Ringkøbing amtsråd, inden sognerådet i juni 1956 enstemmigt vedtog at søge kommunen oprettet til købstad på de vilkår, om hvilke der var opnået enighed med Ringkøbing amtsråd.

Efter forslagets hovedbestemmelse skal Skjern kommune oprettes til købstad fra den 1. april 1958 at regne, således at de for købstæder i almindelighed gældende lovbestemmelser fra dette tidspunkt kommer til anvendelse på kommunen. Den vigtigste følge af denne regel er, at Skjern kommune vil blive løst fra sit hidtidige tilhørsforhold til Ringkøbing amtskommune, hvorved kommunen på den ene side fritages for amtskommunal beskatning og på den anden side henvises til selv at løse en række opgaver, navnlig på sygehusvæsenets og vejvæsenets område, som hidtil er blevet varetaget af amtskommunen. Mellem Ringkø-